

mig, at det var en ganske urimelig Kritik, det ærede Medlem fremførte her i Gaar; hvis det skulde være retfærdigt, skulde man snarere sige, at de to Tilskud til Skytteforeningerne og til Dansk Idrætsforbund maa slaas sammen og derefter divideres med med to, fordeles ligeligt til de to Forbund. Det vil da give 76 000 Kr. til hvert, og saa først kunde man faktisk sige, at der var nogen Retfærdighed. Men paa Baggrund af Dansk Idrætsforbunds mange Medlemmer mener jeg stik imod det ærede Medlem Hr. Parkov og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at Skytteforeningerne endnu faar alt for uforholdsmæssig og urimelig store Beløb.

Skulde der imidlertid ikke være Stemning for at slaas de to Beløb sammen og dividere dem med to, vil jeg i alt Fald gerne henlede Opmærksomheden paa to af de Poster, der er opført under Tilskuddene til Skytteforeningerne, nemlig de 10 000 til Ammunition og de 16 000 til Præmierifler. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorledes han vil stille sig til et Ændringsforslag om at stryge disse 16 000. Jeg skal gerne motivere hvorfor. Udgiften til Præmieriflerne er en fuldkommen uødvendig og Staten uvedkommende Udgift, og det hedder desuden i Afrustningsforslaget, at de Skytteforeninger, der bliver ved at bestaa paa lovlig Grund, maa ikke forsyne deres Medlemmer med Vaaben. Dette kan være en Sidebemærkning, enhver kan jo have sin Tro om Afrustningsforslagets Skæbne. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var stærkt forarget med Hensyn til Ammunitionen, men alligevel mener jeg, at de 10 000 ogsaa bør slettes. Det ærede Medlem Hr. Parkov sagde i Gaar, at Skytteforeningerne var neutrale Sportsforeninger, der kun tilsigtede at opdrage Ungdommen, at gavne den danske Ungdom. Jeg tager ikke i Betænkning snarere at sige, at Skytteforeningerne er militaristiske Organisationer, stærkt militaristisk farvede, og de udøver som Følge deraf efter min Mening en skadelig Indflydelse paa Ungdommen. Det kan aldeles ikke være til Nytte at paavirke Ungdommen i militaristisk Henseende. Og for at der ikke skal savnes Bevis for min Paastand, skal jeg tillade mig med den højtærede Formands Tilladelse at læse nogle ganske faa Linier op af den Beretning, der foreligger fra Aarsmødet i Maj 1923. Der siger Æresmedlemmet Oberst Meyer: „Det maatte være klart for Befolkningen, at med den Hærlov, man havde, var det uhyre vigtigt for Landet og dets Eksistens med Henblik

paa den Krig, vi rimeligvis om ikke mange Aar kommer ind i, at faa Skytternes Antal forøget væsentligt.“ Naar den Slags Udtalelser kan fremsættes, er vi saa langt ude, at man bør protestere paa det kraftigste. Der er ikke Tale om neutrale Sportsformaal, der er Tale om rent militaristiske. Og rent sagligt set betyder Tilskuddet til Ammunition ingenting. For dem, der har Raad til at skyde, betyder det intet, og det samme er Tilfældet for dem, der ikke har Raad til det. Jeg har talt med adskillige aktive Skytter indenfor Skytteforeningerne, der netop udtalte sig om, at dette Tilskud intet betød, fordi det var saa lille og nødvendigvis ikke kunde blive større, fordi det fordeles pr. Skud. Derfor har det i Virkeligheden ingen Betydning for nogen af Parterne. Det ærede Medlem Hr. Parkov talte i Gaar om den rivende Tilvækst af Medlemmer, men han glemte, naar han taler om Ammunitionen, at tale om, at Skytternes Antal er i rivende Tilbagegang. I 1903 var deres Antal 34 717, og nu er der kun 17 753, Antallet er altsaa i den Tid gaaet ned med Halvdelen. Hvad Riflerne angaar, finder jeg som sagt, at denne Udgiftspost er Staten uvedkommende.

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at give et lille Bidrag til Oplysning om, hvorledes Aanden er indenfor Skytteforeningerne, og hvad Tanken er med de Præmierifler, der skal uddeles, ved at citere en Postkontrolør, der var til Stede paa det foromtalte Møde. Idet han beklagede Tilbagegangen i Skytternes Tal, sagde han: „Der var ogsaa et nationalt Hensyn at tage, den danske Befolkning trængte til alle de Vaaben, den kunde faa overfor sine gamle Modstandere Tyskerne, som stadig gjorde et godt og velorganiseret Arbejde.“ Det forekommer mig, at Udtalelser som disse vendt direkte mod en bestemt Nation maa man paa det skarpeste paatale. De beviser, at Talen om, at Skytteforeningerne er neutrale Sportsforeninger, rent bortset fra Formaaalsparagraffen, absolut intet har med Sandheden at gøre. Hvis der ikke finder den Omlægning af Tilskuddene Sted, som jeg før talte om, bør disse to Poster derfor efter min Mening forsvinde. Naar det ærede Medlem Hr. N. Neergaard — som altsaa ogsaa, hvad Skytteforeningerne angaar, var fremme og fældede en Taare i Anledning af Nedsikringen — havde saa mange Formaning til Regeringen, faderlige Formaning, baade med Hensyn til Forslag, den havde bebudet, og med Hensyn til den Administration, der var ført, saa tør